

Klagen bør såvidt muligt være affattet skriftligt og være bilagt klagerens bevisligheder.

Klagerens navn og bopæl skal fremgå af klagen, der må indgives senest 1 år efter, at det påklagede forhold er begået.

§ 6. Vedrører en klage personer eller forhold, der ikke omfattes af ombudsmandens virksomhed, eller er klagen for sent indgivet, underretter ombudsmanden klageren om, at han ikke kan foretage noget i anledning af klagen. Ombudsmanden kan dog oversende en sådan klage til rette myndighed samt give klageren rimelig vejledning.

§ 7. Finder ombudsmanden, at en klage, der henhører under hans virksomhed, er grundløs, eller at det påklagede forhold er af ganske uvæsentlig betydning, meddeler han snarest klageren, at han ikke finder grundlag for at foretage noget i sagen.

I tilfælde, hvor der med hensyn til et påklaget forhold er adgang til at klage til en særlig myndighed, bør ombudsmanden foranledige, at sagen forelægges for denne myndighed, før han foretager sig videre.

Finder ombudsmanden, at prøvelsen af et påklaget forhold henhører under domstolene, kan han vejlede klageren med henblik på denne mulighed. I tilfælde, hvor klageren agter at anlægge sag mod en statsmyndighed eller mod nogen, der virker eller har virket i statens tjeneste, i anledning af påståede fejl eller forsømmelser i tjenesten, kan ombudsmanden under iagttagelse af betingelserne i retsplejelovens kap. 31 henstille, at der meddeles klageren fri proces.

§ 8. Såfremt ombudsmanden finder at burde fremme en klage, skal denne, eventuelt gennem vedkommende styrelse, snarest muligt forelægges den, hvem klagen angår, til udtalelse, medmindre aldeles afgørende hensyn til sagens opklaring taler derimod.

Ombudsmanden kan afkræve såvel den, mod hvem klagen rettes, som vedkommende foresatte skriftlige erklæringer samt oplysninger iøvrigt under iagttagelse af reglerne i § 3, stk. 5.

Ombudsmanden kan indkalde personer til for retten at